

[Undervisningsministeren]

de gymnasiale uddannelser og de erhvervsfaglige uddannelser, kan jeg i hvert fald ikke umiddelbart huske andet, end at venstre har bakket op bag de forslag og aktstykker, der har været i finansudvalget i de år, jeg i hvert fald har siddet som undervisningsminister. Derfor forstår jeg ikke rigtig bemærkningen om, at det er dér, hr. Tørnæs ønsker at tage pengene.

Hr. Tørnæs sagde ligesom fru Eva Møller, at man hellere havde set forældrefhængigheden løst ved dette forslag. Det er jo et spørgsmål om prioritering, som jeg har været inde på i min fremsættelsestale. Der er en lang række problemer i uddannelsesstøtten, som fru Marianne Bentsen-Pedersen også nævnte nogle af. Der er spørgsmålet om renten, der er spørgsmålet om yderligere lån, der er spørgsmålet om forældrefhængigheden, der er spørgsmålet om forhøjelse af stipendier, og der er endelig det spørgsmål, som hr. Ole Vig Jensen nævned, og som ikke direkte vedrører SU, men hele elevstøtten til de øvrige kategorier af unge.

Jeg har altså, som jeg sagde før, ikke kunnet finde økonomisk dækning for at løse alle problemerne – vi kan se af bl. a. det forslag, der er blevet fremsat af VS, hvad det ville koste, hvis vi skulle løse alle problemerne på én gang – men har valgt at prioritere det, som jeg har oplevet igennem de sidste mange år var den største anstødssten for de uddannelsessøgende, nemlig at de var henvist til statsgaranterede banklån. Jeg har valgt at tage fat på at løse det problem og derved altså prioriteret spørgsmålet om forældrefhængigheden lavere uden dermed at sige, at det ikke også er et væsentligt problem.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde, at det var lidt trist med dette forslag, og at alle – inklusive SF, forstod jeg – havde forventet sig en større reform af uddannelsesstøtten. De forventninger kan jeg jo ikke bestride at fru Marianne Bentsen-Pedersen har, men de har ikke baggrund i udtalelser, der er kommet fra regeringen, for vi har hele tiden sagt, at dette her måtte gøres trinvis.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen og hr. Ole Vig Jensen taler om yderligere forbedring og udbygning. Jeg kan i og for sig kun være enig i det, men må altså pege på den kendsgerning, at der også skal være økonomisk grundlag for det.

Hr. Tinning var meget skeptisk over for, om der overhovedet skete mere. Hr. Tinning sagde, at han ville være glad for i næste samling at undgå forringelser af studiestøtten. Nu ved jeg ikke, om folketingets forretningsorden tillader mig at sige det, men hvis den gør det, vil jeg sige, at jeg synes, det er noget vrøvl at sige. Der har ikke været tale om forringelse af studiestøtten siden dengang, man under venstregeringen i 1974 gik over fra statslån til statsgaranterede lån. Der har ikke været forbedringer i den størrelsesorden, man kunne ønske sig, men det, der er sket med studiestøtten, har været forbedringer. For ca. 2½ år siden anvendte vi ¼ mia kr., nu anvender vi omkring 700 mill. kr. på studiestøtten, og regeringen har erklæret også at ville gå videre ad denne vej.

Når hr. Tinning i sine sidste bemærkninger gav udtryk for, at han ikke mente, at man kunne finde pengene på uddannelsesområdet, kan jeg for så vidt erklære mig enig. Der er skåret meget kraftigt på de videgående uddannelser, og på det område, der hedder 16–19-åriges uddannelser, har vi fortsat behov for udbygning, hvis vi skal opfylde uddannelsesbehovet, så jeg mener ikke, der er penge at hente dér.

Men det fritager os ikke for at finde pengene et eller andet sted. Vi kan jo ikke bare bruge dem, vi skal også have fundet en finansieringsmulighed og det er måske nok det, der er det største problem her. Vi har jo endevendt den problemstilling nogle gange, også i forbindelse med uddannelsesstøttelovgivning, og det er ikke nok at gøre, som venstre her gør, nemlig at sige: vi vil gerne på en stunds bruge 315 mill. kr. ekstra. Man er altså også nødt til at tage stilling til, hvor man skaffer pengene fra.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Når jeg siger, at både jeg og de studerende har stillet større forventninger til den SU-reform, der er kommet, end der har været grundelse for, tror jeg ikke, at jeg har sagt, det var med baggrund i nogen regeringsudtalelser. Jeg har peget på, at vi i den valgkamp, vi var inde i i november 1981, rundt omkring på møder i landet hørte socialdemokrater give en meget skarp kritik af, hvad der skete i 1975, hvor de borgerlige indførte de statsgaranterede lån, og at man sagde til de stude-